

„Nowa Reforma“ wychodzi dwa razy dziennie.

Numer poranny wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych, numer popołudniowy codziennie z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

Prenumerata wynosi:

Table with columns: W miejscu, w Austro-Węgrzech, w Rosji, w Niemczech, w innych państwach. Rows: rocznie, półrocznie, kwartalnie, miesięcznie.

Prenumeratę i ogłoszenia (inzeraty) uprasza się nadsyłać wprost do Administracji „N. Reformy“ w Krakowie.

Adres Redakcji i Administracji: Kraków, ulica Jagiellońska 10. Telefon Redakcji i Administracji Nr 41.

Rekopisów nadsyłanych redakcyi nie zwraca. We Lwowie sprzedaż numerów po 14 hł. w Biurze dzienników A. Olszewskiego.

Cena numeru 10 hal., z przesyłką pocztową 12 hal.

NOWA

REFORMA

NUMER POPOŁUDNIOWY.

Prenumeratę przyjmują:

zamięscow: Administracya „Nowej Reformy“ i wszystkie urzędy pocztowe, zalejęscow: Administracya „Nowej Reformy“ — Główna trafik w Ryuku. — Agencya J. Hoppa...

Od Administracji „Nowej Reformy“

Z powodu nowego kwartalu i zwiększonego w tym terminie ruchu wysyłkowego, upraszamy o możliwe najwcześniejsze

zgłaszanie prenumeraty, czy to bezpośrednio pod adresem: „Administracya „Nowej Reformy“ w Krakowie — czy też za pośrednictwem agencji.

Warunki prenumeraty ogłoszono w nagłówku dziennika. Prenumeratory „Nowej Reformy“ nabywać mogą dwutygodnik lwowski

„NOWE MODY“

po zmniejszonej dla nich cenie: 2 K 40 h kwartalnie wraz z przesyłką.

Groźba rozwiązania Rady państwa.

Sytuacja parlamentarna w Wiedniu znów się zaostrzyła i to w tej mierze, że grozi nowym poważnym przesileniem. O normalnym załatwieniu budżetu przed 1 kwietnia ani mowy być nie może, a także uchwalenie prowizoryjnego budżetu na dalsze trzy miesiące napotyka na trudności.

Došlo do tego, że bar. Bienerth, aby zmniejszyć parlament do spełnienia postulatów rządowych, ucieka się do groźby rozwiązania parlamentu i rządów na podstawie § 14 — albo też własnej dymisji.

Wina tego ponownego naprężenia sytuacji jest przede wszystkim nieudolność obecnego gabinetu, który nie umie nawet wśród stronnictw, chętnych do pracy, usunąć tak dalece nurtującą rozbieżność prądów, aby je połączyć, celem uchwalenia najważniejszych postulatów chwili.

Doprowadził do szczęśliwie do tego, że na opozycję i to do pewnego stopnia uzasadnioną, napotyka nawet przyznaniu mu pożyczki, będącej przecież jedynie wynikiem uchwał austriackiej delegacji.

Jesli bar. Bienerth nie czuje się na siłach do pokonania piętrzących się trudności, wolno mu ustąpić ze stanowiska, lecz nie wolno mu na nowo niepokoić ludność tego rodzaju groźbami i koniecznością stoczenia przedwcześnie nowej walki wyborczej.

lecz rząd winien, że machina parlamentarna nieależy funkcjonować nie może. (Telefonem.)

Wiedeń, 22 marca.

Mimo, że załatwienie prowizoryjnego budżetowego i pożyczki 76 milionów kor. w ciągu b. m. uważać można za zapewnione, jednak powszechnie oceniają sytuację polityczną za bardzo naprężoną.

Charakterystycznym jest, że dzienniki tutejsze występują przeciw Związkowi niemiecko-narodowemu z powodu trudności, czynionych przez niego załatwieniu pożyczki i czynią go odpowiedzialnym za przesilenie we własnym rządzie.

Z dyskusji, przeprowadzonej wczoraj po południu w Związku niemiecko-narodowym, wynika, że obawa przed zmianą systemu i ewentualnego utworzenia koalicji bez Niemców w wolno myślnych, spowodowała w ostatniej chwili zmianę frontu Związku niemiecko-narodowego i uchwałę głosowania za pożyczkę.

„Die Zeit“ wywodzi pod adresem Związku niemiecko-narodowego, że nie można być stronnictwem opozycyjnym i rządowym równocześnie. „N. Fr. Presse“ w artykule wstępnym twierdzi, że część Związku niemiecko-narodowego, od czasów upadku Bilińskiego, razem z nim konspiruje przeciw obecnemu gabinetowi.

Dziennik ten zarzuca lewicy niemieckiej, że ona to właśnie chce dopomóc Czechom i Słowienom, aby powrócili do większości rządowej.

Następca Stolypina.

Upadek Stolypina oznacza ostateczny triumf sfer skrajnie reakcyjnych, do których w ostatnich czasach coraz wyraźniej zaczął zbliżać się hr. Witte.

Wittego wzrosł ogromnie i że jest on na najlepszej drodze do odzyskania jawnej, czy też ukrytej władzy.

W roku zeszłym, kiedy już upadek Stolypina stał się tylko kwestją czasu, Kokowcew wysunął się na czoło kandydatów do spadku po „złaznym“ premierze.

Wyraźnej zmiany kierunku politycznego wstąpienie Kokowcewa na czoło rządu nie rokują. Całe bowiem przesilenie jest rezultatem raczej intryg osobistych, niż kolizji zasadniczych, programowych.

Wypadek to nieczyłki, nawet w wysługujących się Rosji Prusach i dlatego budzi ogólne i wielkie zajęcie. Wina dr. Liebknechta na tem polega, że na ostatnim kongresie socjalistycznym w Magdeburgu zgłosił i przeprowadził rezolucję, zwracającą się w ostrych słowach przeciwko rusyfikacji Finlandii i przeciwko terrorowi rządów carskich.

(Tel. „N. Reformy“)

Petersburg, 22 marca.

Stolypin wręczył wczoraj carowi oficjalnie dymisję, której przyjęcie nie ulega żadnej wątpliwości.

Mówią też o możliwości ostatecznego ustąpienia obecnego ministra spraw zagranicznych Sazonowa, którego zastąpiłby Neratow, towarzyszy hr. Wittego przy zawarciu pokoju z Japonią w Portsmouth.

Budowa dróg wodnych.

(Telefonem.)

Wiedeń, 22 marca.

Wczoraj obradowała w dalszym ciągu komisya miedzyniasteryalna, dla sprawy budowy dróg wodnych, pod przewodnictwem ministra handlu Weisskirchnera.

Jak slychac, przedmiotem dyskusji staly się obecnie dwa punkty rewizyi ustawy o budowie dróg wodnych, a mianowicie: po jednej stronie kanał galicyjski, poczawszy od linii Zator-Samborek, która ma połączyć zachodnio-galicyjskie zagłębie węglowe z Wisłą.

dnakże stała się rzecz nawet w Sejmie pruskim niebywała. Większość sejmowa, wbrew dotychczasowej praktyce, wniosek odrzuciła i uchwaliła, iż śledztwo w sprawie dra Liebknechta przeskadać nie należy.

Zawziętość junkrów pruskich.

Rzadko może syn wybitnego meza politycznego wdać się w ojca swego tak, jak obecny socjalistyczny poseł do Sejmu pruskiego, dr Liebknecht, w swego ojca, zmarłego przed kilku laty przywódcę socjalistów niemieckich.

Wypadek to nieczyłki, nawet w wysługujących się Rosji Prusach i dlatego budzi ogólne i wielkie zajęcie. Wina dr. Liebknechta na tem polega, że na ostatnim kongresie socjalistycznym w Magdeburgu zgłosił i przeprowadził rezolucję, zwracającą się w ostrych słowach przeciwko rusyfikacji Finlandii i przeciwko terrorowi rządów carskich.

Rząd pruski dopatrzył się w tej rezolucyi, oraz w umotywowaniu jej przez dr Liebknechta, obrazy cara oraz rządów pruskich i heskiego i zażądał od dotyczących instancyj sądowych wytoczenia mu procesu karanego.

Mówią też o możliwości ostatecznego ustąpienia obecnego ministra spraw zagranicznych Sazonowa, którego zastąpiłby Neratow, towarzyszy hr. Wittego przy zawarciu pokoju z Japonią w Portsmouth.

Wspaniałe, silne jej cudo przyjęło się w poczuć swoj mocy, dyszła żądzą krwawej walki.

Wspaniałe, silne jej cudo przyjęło się w poczuć swoj mocy, dyszła żądzą krwawej walki. Zaciskała pięści i z czolem przywartem do ściany, czekała na śmiertelne zapasy.

Wspaniałe, silne jej cudo przyjęło się w poczuć swoj mocy, dyszła żądzą krwawej walki. Zaciskała pięści i z czolem przywartem do ściany, czekała na śmiertelne zapasy.

HELENA FILOCHOWSKA.

NATALIA.

(Ciąg dalszy.)

II.

Cela, w której umieszczono Natalię, była wprost salonom w porównaniu z temi cuchnącymi i brudnymi klatkami, jakie znała ze swej wędrówki po przeróżnych więzieniach dla przedstawicieli politycznych.

Wszystkie te zalety „salonu“ były dla Natalii bezwzględnie obojętne. Nie śpiac, nie jedząc, siedziała skulona na łóżku i martwymi zrenkami patrzyła tępo w okragie okienko „judasza“, potyskujące w czarnych drzwiach wrogo i podstępnie.

Niekiady ktos krzyczal w dalekiej celi, krzyczal w obłądnie strachu przed smiercia, która snula się już blisko pod okutymi drzwiami, za mocną kratą malego okienka, w przerażającej ciemności nocy, zda się, nieskończona.

Potem umilkło wszystko... Zapewne chorą dostała morfine. I Natalia nie mogła zapomnieć z jej dzikiego krzyku tego krótkiego, dumnego i wyniosłego „my“, które dźwiękiem spiza, pieśnią bohaterstwa i samozaparcia wypełniło mrok celi więziennych.

W tem „my“ bylo wszystko. I Polska skrwawiona, sturtorowana, odarta ze złotego, królewskiego piaszcza ze swietniami, zalanemi krwia i łzami oczyma — Polska rozdzielana na strzępy, sprzedawana i po stokrot sromotnie zdradzana — Polska męczenników i bohaterów, wielkich szaleńców, rzucających jej bolesnemu majestawowi w ofierze swe życia mlode i bujne.

Wszystko... wszystko bylo w tem „my“ spiżowym. Natalia przymykała oczy i widziala, jak żywą, piękną hrabiankę Perowską, śmiechającą się z pod świeżo wyciosanej z białego drewna szubienicy do tłumów patrzających w milczeniu na strażnika kaźni.

Widziałła niebieskie, jak oczy dziecka, kwieciowe niebo, uśmiechnięte całym przędnym czarem wczesnej wiosny, niebo łaskawe, bezobłoczne, wysokie — Piękną hrabianka Perowską patrzyła spokojnie, niestraszonymi oczyma na ten błękit przeczysły, na kochaną głowę bohatera Żelabowa, do którego zwolna zbliżał się kat.

Wspaniałe, silne jej cudo przyjęło się w poczuć swoj mocy, dyszła żądzą krwawej walki. Zaciskała pięści i z czolem przywartem do ściany, czekała na śmiertelne zapasy.

Wspaniałe, silne jej cudo przyjęło się w poczuć swoj mocy, dyszła żądzą krwawej walki. Zaciskała pięści i z czolem przywartem do ściany, czekała na śmiertelne zapasy.

Wspaniałe, silne jej cudo przyjęło się w poczuć swoj mocy, dyszła żądzą krwawej walki. Zaciskała pięści i z czolem przywartem do ściany, czekała na śmiertelne zapasy.

Wspaniałe, silne jej cudo przyjęło się w poczuć swoj mocy, dyszła żądzą krwawej walki. Zaciskała pięści i z czolem przywartem do ściany, czekała na śmiertelne zapasy.

Wspaniałe, silne jej cudo przyjęło się w poczuć swoj mocy, dyszła żądzą krwawej walki. Zaciskała pięści i z czolem przywartem do ściany, czekała na śmiertelne zapasy.

Wspaniałe, silne jej cudo przyjęło się w poczuć swoj mocy, dyszła żądzą krwawej walki. Zaciskała pięści i z czolem przywartem do ściany, czekała na śmiertelne zapasy.

Wspaniałe, silne jej cudo przyjęło się w poczuć swoj mocy, dyszła żądzą krwawej walki. Zaciskała pięści i z czolem przywartem do ściany, czekała na śmiertelne zapasy.

Wspaniałe, silne jej cudo przyjęło się w poczuć swoj mocy, dyszła żądzą krwawej walki. Zaciskała pięści i z czolem przywartem do ściany, czekała na śmiertelne zapasy.

